

Kimsin Sen

— keskin2011 · 02 Mayıs 2015

yine havan yerinde
al eline zilleri
kendin çal kendin oyna
kaptır kendini ritme
dokuz sekiz eşliğinde

horozsun nasılsa öt kendi çöplüğünde
çamur at izi kalsındır felsefen
söyledikleriyle yaptıkları ayrı olan
sıvayamazsın güneşi balçıkla bilmez misin
kin nefret sarmış her yanını
hırs doldurmuş damarlarını
dönmüş kararmış gözün
yüzün gibi ruhunda simsiyah
umurunda mı senin dünya

yüzündeki maske saklasa da gerçekleri
dökülse de sırları
bir bak aynaya göreceksin yüzünü
ama anlamazsın ki
soyunma kelime cambazlığına
biliriz birbirimizi biz
hadi kus rahatla dök içindekileri
iğrenç kusmuklarınla kirlet çevreyi

kişinin kendini bağlar sözleri
ainesi iştir bakılmaz söze
her cümle tezat
afrandan tafrandan geçilmiyor
sen yaratmış gibisin dünyayı
sanırsın kendini bir dürüstlük timsali

lafla peynir gemisi yürümez
bir gün susabilse
ertesi gün çoşar da çoşar

tutabilene aşk olsun
açılmış arap atı gibi son düzlükte
katar tozu dumana olur foto finiş

çok salınma ortalarda
ne kendini yak ne de dost dediklerini
toparla kendini
kıs kuyruğunu çekil köşene
söylemlerle kirletme çevreni
kalmayacak yanında yaptıkların ...

Refik

02 . 05 . 2015

İstanbul